

โลกวรรค

๖. อนุคฺคิมาลตฺเถรวตฺถุ. (๑๔๒)

"ยสฺส ปาปํ กตํ กมฺมมนฺติ อิมํ ฐมฺมเทสนํ สตฺถา เชตวเน วิหรนฺ
โต อนุคฺคิมาลตฺเถรํ อารพฺภ กเถสิ.

วตฺถุ อนุคฺคิมาลสฺสุตฺตวเสเนว เวทิตพฺพํ.

เถโร ปน สตฺถุ สนฺติเก ปพฺพชิตฺวา อรหตฺตํ ปาปฺณิ.

อถปิ อายสฺมา อนุคฺคิมาโล รโหคโต ปฏิสลฺลีโน วิมุตฺติสฺสํ ปฏิสฺ
เวทิ, ตายํ เวลายํ อิมํ อุทานํ อุทานेสิ "โย จ ปพฺพเพ ปมฺพชิตฺวา ปจฺฉา
โส (ปฺกฺคโล) นปฺปมฺพชติ, โสมี โลกํ ปภาเสติ อพฺภา มุตฺโตว จนฺทิมมา
(อิมํ โอกาสโลกํ ปภาเสนฺโต อิว)ติ.

[อาทินา นเยน] อุทานํ อุทานेतฺวา อนฺุปาทิสฺเสสาย นิพฺพาน
ธตฺถยา ปรีนิพฺพายิ.

ภิกฺขุ "กหํ นุ โข อาวุโส เถโร อุปฺปนฺโนติ ฐมฺมสภายํกถํ สมฺมุ
จาเปสฺสุ.

สตฺถา อาคฺนฺตฺวา "กาย นฺตฺถ ภิกฺขเว เอตฺรหิ กถาย สนฺนิสินฺ
นาติ ปฺจฺฉิตฺวา, "ภนฺเต อนุคฺคิมาลตฺเถรสฺส นิพฺพตฺตญฺ्ञานกถาย(อมฺห
เอตฺรหิ สนฺนิสินฺนา)ติ วุตฺเต, "ปรีนิพฺพุโต ภิกฺขเว มม ปฺตฺโตติ (วต
วา), "(กึ) ภนฺเต เอตฺตเก มนฺุสฺเส มาเรตฺวา ปรีนิพฺพุโตติ (วต
เต), "อาม (เอว) ภิกฺขเว, โส หิ ปพฺพเพ เอกํ กลฺยาณมิตฺตํ อลภิต
วา เอตฺตกํ ปาปมกาสิ, ปจฺฉา ปน กลฺยาณมิตฺตํ ปจฺจยํ ลภิตฺวา อป

ปมุตโต อโหสิ; เตนสุส ตัม ปาปกมมํ กุสเลน ปหีนนุติ วตฺวา อิมํ คาค
มาห "ยสุส(ปุคฺคสฺส) ปาปํ (อตุตฺตา) กตํ กมฺมํ กุสเลน ปหียติ,

โสมนํ โลกํ ปภาเสติ อพฺภา มุตฺโต จนฺตฺติมา(อิมํ โอกาสโลกํ
ปภาเสนฺโต อิว)ติ.

ตตฺถ(คาคายํ) กุสเลนาติ (ปทํ) อรหตฺตมคฺคํ สนฺธาย วุตฺตํ. เสสํ(
วจนํ) อุตฺตานตฺถเมว(โหติ).

เทสนาวสาเน พหุ โสตาปตฺติผลาทีนิ ปาปุณฺสีสุติ.

องฺคุลิมาลตฺเถรวตฺถุ(นิฏฺฐิตํ).